
Regulamin Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej

Palestra 16/5(173), 68-70

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Prezydium NRA, by rady i rzecznicy zwracali uwagę na właściwą postawę etyczną i moralną członków adwokatury, a w szczególności na problem stosunków koleżeńskich. Pismo to będzie wprowadzało w pewnym stopniu ograniczenia, jeśli chodzi o urządzenie zebrań towarzyskich w lokalach zespołów.

Dyskusja dzisiejsza była wprawdzie ograniczona do problemów budżetowych, ale wypowiedzią Pana Ministra została w znakomity sposób rozszerzona.

Ponieważ w wolnych wnioskach nikt głosu nie zabrał, Prezes dr Godlewski, zamykając obrady, podziękował Wiceministrowi Zborowskiemu za obszerną, wnikliwą i życzliwą wypowiedź pod adresem całej adwokatury, podziękował też przedstawicielom organizacji politycznych i wszystkim zebranych.

B.

Regulamin Funduszu Samopomocy Koleżeńskej

Naczelna Rada Adwokacka na posiedzeniu w dniu 30.III.1972 r. na podstawie art. 55 ust. 1 pkt 6 ustawy o ustroju adwokatury uchwaliła dla Funduszu Samopomocy Koleżeńskej utworzonego w dniu 1.IV.1959 r. Regulamin treści następującej (Regulamin ten zatwierdzony został decyzją Ministra Sprawiedliwości z dn. 11 kwietnia 1972 r.):

§ 1

Celem Funduszu jest udzielanie adwokatom i członkom ich rodzin świadczeń koleżeńskich określonych w niniejszym Regulaminie.

§ 2

1. Środki finansowe Funduszu składają się:
 - a) ze składek opłacanych przez izby adwokackie,
 - b) ze składek zespołów adwokackich w wysokości nadwyżek ponad 12.500 zł wynagrodzenia brutto przypadającego od danego adwokata,
 - c) z dotacji organów adwokatury,
 - d) z dobrowolnych wpłat osób fizycznych i prawnych.
2. Wysokość składki, o której mowa w ust. 1 pkt a), ustala corocznie Naczelna Rada Adwokacka.

§ 3

Zarząd Funduszem sprawuje Naczelna Rada Adwokacka poprzez powołaną przez siebie Komisję Samopomocy Koleżeńskej.

§ 4

1. Prawo do świadczeń z Funduszu Samopomocy Koleżeńskej przysługuje:
 - a) adwokatowi, który był wpisany na listę adwokatów łącznie przez dwadzieścia lat przed datą zaprzestania wykonywania zawodu w zespole lub na stanowiskach wymienionych w art. 70 u. o u.a.;
 - b) członkom rodzin adwokatów:
 1. którzy byli wpisani nieprzerwanie na listę adwokatów przez 10 lat przed datą śmierci,
 2. którzy zmarli w związku z wojną trwającą od 1 września 1939 r. do 9 maja 1945 r. bez względu na czas pozostawania na liście adwokatów.

2. Komisja Samopomocy Koleżeńskiej może również przyznać zapomogę adwokatowi, który pozostawał na liście adwokatów przez pięć lat przed datą nabycia prawa do zapomogi, a uzyskał rentę z powodu niezdolności do pracy, w tym jednak przypadku renta łącznie z zapomogą nie może przekraczać kwoty 2.400 miesięcznie. Członkowie rodziny takiego adwokata uzyskują również, w przypadku jego śmierci, prawo do świadczeń z Funduszu.

§ 5

1. Z Funduszu wypłaca się okresowe zapomogi wyrównawcze.
2. Prawo do ich otrzymania mają:
 - a) adwokaci-emeryci (renciści), którzy otrzymują emeryturę (rentę) powyżej 2.200 zł — w wysokości 200 zł miesięcznie,
 - b) adwokaci-emeryci (renciści), którzy otrzymują emeryturę (rentę) poniżej 2.200 zł — w wysokości różnicy pomiędzy kwotą 2.400 zł a otrzymywaną emeryturą (rentą),
 - c) członkowie rodzin adwokatów w takiej wysokości, aby zapomoga wraz z rentą (emeryturą) nie przekraczały kwoty 1.200 zł miesięcznie.
3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy wdowa po adwokacie poza świadczeniami z Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej otrzymywała przed dniem 1 kwietnia 1964 r. rentę z innego tytułu, Komisja Samopomocy Koleżeńskiej może przyznać tymczasową zapomogę wyrównawczą w takiej wysokości, aby renta oraz zapomoga wyrównawcza nie przekraczały świadczeń otrzymywanych przed dniem 1.IV.1964 r.
4. Łączna wysokość zapomogi wyrównawczej i emerytury (renty) nie może przekraczać podstawy wymiaru emerytury (renty).
5. O ile adwokat-emeryt (rencista) wykonuje zawód w zespole, nie może otrzymać zapomogi w wysokości, która by przekraczała łącznie z emeryturą (rentą) kwotę 1.500 zł miesięcznie.
6. Adwokat i członek jego rodziny traci prawo do otrzymywania zapomogi w tym miesiącu, gdy zarobki jego z innego tytułu powodują zawieszenie emerytury (renty) państwowej.
7. Adwokat i członkowie jego rodziny nie mają prawa do otrzymywania zapomogi wyrównawczej, o ile adwokat zalega ze składkami na rzecz organów samorządu przez czas przekraczający okres jednego roku. O ile zaległości są mniejsze, aniżeli za jeden rok, Komisja Samopomocy Koleżeńskiej upoważniona jest potrącić z wypłaconej zapomogi zaległości i przekazać właściwej radzie adwokackiej.

§ 6

Na wniosek Komisji Samopomocy Koleżeńskiej — Prezydium NRA może przyznać według swego uznania okresową zapomogę dodatkową:

- a) adwokatowi szczególnie zasłużnemu dla adwokatury,
- b) znajdującemu się w wyjątkowo trudnych warunkach materialnych,
- c) rodzinie po adwokacie, o którym mowa w pkt a) i b).

Jeżeli kwota zapomogi dodatkowej nie przekracza 500 zł, decyzję podejmuje Komisja Samopomocy Koleżeńskiej.

§ 7

1. Komisja Samopomocy Koleżeńskiej może przyznać w wysokości i na warunkach według swego uznania zapomogi doraźne:

- a) adwokatowi nie mającemu uprawnień do emerytury (renty), jeżeli jest niezdolny do wykonywania zawodu,
 - b) małżonkowi zmarłego adwokata nie mającemu uprawnień do otrzymania renty (emerytury),
 - c) dzieciom oraz innym osobom będącym na utrzymaniu zmarłego adwokata w chwili jego śmierci.
2. Zapomogi, o których mowa w ust. 1 pkt b), mogą być wypłacane tylko wówczas, gdy wdowa (wdowiec) znajdowała się na utrzymaniu adwokata w chwili jego śmierci.
 3. Zapomogi doraźne dla adwokata, który nie osiągnął wieku emerytalnego i nie został uznany za inwalidę co najmniej II grupy, mogą być przyznawane tylko na sześć miesięcy.
 4. Zapomogi doraźne mogą być przyznawane na czas oznaczony, a w uzasadnionych przypadkach zmniejszane lub zwiększane.

§ 8

1. Komisja Samopomocy Koleżeńskiej może przyznać według swego uznania i w wysokości przez siebie ustalonej zapomogi jednorazowe osobom wymienionym w § 4 Regulaminu, jeżeli:
Regulaminu, jeżeli:
 - a) szczególne okoliczności uzasadniają przyznanie takiej zapomogi,
 - b) przy radzie adwokackiej, w której jest lub był wpisany adwokat, nie ma zorganizowanego funduszu samopomocy koleżeńskiej, mającego między innymi za zadanie — w ramach regulaminu — udzielanie tego rodzaju zasiłków.
2. Zapomogi, o których mowa w ust. 1, wypłacane będą tylko w miarę możliwości finansowych Funduszu.

§ 9

Uchwalenie Funduszu nie wyłącza działalności odrębnych funduszy wzajemnych pomocy przy poszczególnych radach adwokackich.

§ 10

Regulamin wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r., z tym, że przyznanie zapomogi przewidzianej w § 4 pkt a) nastąpi od 1 lipca 1972 roku.
W miarę możliwości finansowych Funduszu — Naczelna Rada Adwokacka podwyższy zapomogi wyrównawcze ustalone obecnie na 200 zł miesięcznie.

§ 11

Szczegółowy tryb udzielania świadczeń i zarządzania Funduszem określa instrukcja uchwalona przez Prezydium NRA.

§ 12

1. Z dniem wejścia w życie Regulaminu niniejszego traci moc Regulamin uchwalony przez NRA w dniu 14 listopada 1964 r. z późniejszymi zmianami.
2. Adwokaci i członkowie rodzin, którzy otrzymują już świadczenia z Funduszu na podstawie Regulaminu z dnia 14.XI.1964 r. z późniejszymi zmianami, zachowują nadal prawa do tych świadczeń.